

Utdannings- og forskningsdepartementet
Boks 8119, Dep.
0032 Oslo

Att.: Universitets- og høskoleavdelingen

Deres ref.:

UFD		
19 NOV. 2003		
Saksnr.	Dok.nr	Arkivkode:
200307611	Dok. 12	UH 50

Vår ref.: U221/2003

Oslo, Dobbelklikk her for å sette inn dato

Oslo, 17.11.03

Høringsuttalelse Ryssdalutvalget (NOU 2003: 25)

Vedlagt følger NIFUs høringsuttalelse i angjeldende sak.

Med vennlig hilsen
for NIFU

Petter Aasen
Direktør

Høringsuttalelse fra NIFU til NOU 2003: 25 (Ny lov om universiteter og høyskoler)

NIFU har valgt å konsentrere sin tilbakemelding til Utdannings- og Forskningsdepartementet om det vi oppfatter som hovedproblemstillingen i NOU 2003: 25; Organiseringen av statlige institusjoner.

NIFU vil understreke at man som forskningsinstitusjon ikke ønsker å konkludere i forhold til om flertallet eller mindretallets forslag til tilknytningsform er gunstigst for norsk høyere utdanning. Etter det NIFU kjenner til, eksisterer det ikke forskning som entydig støtter opp under verken flertallets eller mindretallets synspunkter i denne saken. Hvilken tilknytningsform offentlige utdanningsinstitusjoner har internasjonalt er ofte tett sammenvevd med historiske forhold, spesielle behov og problemstillinger i ulike land, samt den aktuelle politiske situasjon. Det er derfor vanskelig å sammenligne tilknytningsformer uten en slik kontekstuell forståelse. Generelt vil imidlertid NIFU påpeke at det i en norsk sammenheng kan være hensiktsmessig å trekke på tidligere utredninger om hvilken tilknytningsform offentlige institusjoner bør ha i Norge. NIFU tenker her spesielt på NOU 1989: 5 (En bedre organisert stat).

Siden flertallet i Ryssdalutvalget foreslår en endring av dagens tilknytningsform, og foreslår en modell som har sterke "likhetstrekk med den alminnelige stiftelsesmodell" (NOU 2003: 25, side 20), ønsker NIFU derfor å påpeke noen prinsipielle kjennetegn ved denne modellen som bør drøftes nærmere ved valg av endelig tilknytningsform.

I NOU 1989: 5 (side 164) heter det at stiftelser og stiftelseslignende organer kan være aktuelt når staten:

- Engasjerer seg i oppgaver av verdi- og kulturforvaltningskarakter
- Ønsker styringsmessig uavhengighet
- Vektlegger faglig eller verdibasert selvstendighet
- Står overfor virksomheter som har høy grad av stabilitet i forhold til sine omgivelser

Samtidig understrekes det også at stiftelser og stiftelseslignende organer frarådes når staten (NOU 1989: 5, side 164):

- Har styringsinteresser i virksomheten av innholdsmessig karakter
- Eller er innstilt på å ta et langsiktig økonomisk ansvar for opprettholdelse av virksomheten
- Ønsker å ta på seg ansvar for tjenesteytingens omfang og kvalitet

NIFU ser nevnte momenter som en prinsipiell beskrivelse av stiftelsesformens styrker og svakheter, og at man ved vurdering av en slik tilknytningsform i høyere utdanning bør drøfte hvordan de svakere sidene ved stiftelsesformen eventuelt kan oppveies.